

Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 d'abril del 2000 ha aprovat la següent:

Llei de l'impost indirecte sobre la prestació de serveis

Exposició de motius

Tots els països moderns necessiten un nivell d'infraestructures mínimes i un conjunt de serveis per als ciutadans, que són sufragats majoritàriament per la despesa pública. Finançar aquesta despesa sense generar dèficits que hipotequin el futur i continuar prestant els serveis públics oportuns esdevé difícil quan una part important de les activitats econòmiques no repercuteix directament o indirecta en l'erari públic.

Els canvis estructurals dels últims decennis han afectat les economies dels països desenvolupats, i encara més l'economia andorrana, per les seves especificitats, incrementant el pes dels serveis. Les circumstàncies canviants en l'entorn andorrà que s'han anat evidenciant des del principi dels anys 90 han posat en relleu les limitacions del marc fiscal actual, i la necessitat d'aportar les modificacions oportunes per garantir la viabilitat de les finances públiques a mitjà termini.

La recerca dels recursos necessaris per afrontar les necessitats creixents de finançament de l'Estat porta de manera natural, primerament i abans de crear noves figures impositives, a esgotar les actuals ampliant-ne la base, per posar fi parcialment a la manca de neutralitat econòmica i impositiva que aquesta situació pot comportar.

Aquest impost s'aplica a la prestació de serveis, independentment de si són prestats per persones físiques o jurídiques, residents o no residents. En el cas que el prestador del servei sigui un no resident, és el mateix destinatari de la prestació del servei qui ha de complir amb tot el conjunt d'obligacions de declaració i ingrés derivades de l'aplicació de l'impost, tot i que qui en resulta contribuent és el prestador del servei. És a dir, l'obligat que suporta la càrrega tributària derivada de l'aplicació de l'impost és el prestador del servei no resident, però l'obligació de declaració i ingrés recau sobre el destinatari resident.

Aquest tractament hauria de permetre que el cost de l'impost pugui ser deduït en el país de residència per part del prestador del servei que no resideix a Andorra, i per tant que s'eviti l'efecte de l'encariment de l'import de l'operació final que ha de satisfer el resident andorrà.

L'impost indirecte sobre els serveis es fixa d'acord amb un sistema de determinació objectiva com a règim general, atès que les característiques pròpies del Principat, el seu nivell de desenvolupament legal i econòmic i la situació actual de l'Administració central provoquen una manca de coneixement suficient del nivell, composició, valor i control de la producció interna de béns i la prestació de serveis.

Aquesta Llei marc estableix les bases d'una imposició indirecta sobre els serveis que, en el termini màxim de dos anys, ha de ser desenvolupada a tots els sectors. S'estableix un sistema fiscal àgil, simple pel que fa als tràmits administratius, i econòmic pel que fa a la gestió, en què es poden tenir en compte les característiques de cada sector per establir els mecanismes de determinació de la base més adequats.

Amb aquest impost es posa fi a la paradoxa que en una economia de serveis els impostos només afecten els béns, s'estableix una correlació positiva entre l'activitat econòmica i els ingressos de l'Estat.

Una vegada acabat el desenvolupament d'aquesta figura a tots els sectors, l'optimització tributària hauria de comportar la refosa de tots els impostos indirectes sobre els béns i els serveis, és a dir l'impost de mercaderies indirecte i el que es fixa en aquesta Llei, en una sola figura impositiva a fi de millorar per una banda l'estructura impositiva indirecta de l'Estat andorrà i per altra banda l'homogeneïtzació de les nostres estructures tributàries amb les dels nostres veïns.

La Llei que regula aquest impost es desenvolupa a través de vint-i-tres articles, distribuïts en cinc capítols; el primer, que consta de tres articles, estableix les definicions generals de l'impost; el segon, amb un total de vuit articles, desenvolupa el contingut essencial d'aquest impost; el tercer, compost per tres articles, estableix les obligacions dels obligats tributaris; el capítol quart, format per cinc articles, regula la gestió i la liquidació de l'impost; i l'últim capítol es destina a la regulació específica del règim d'infraccions i sancions relatiu a aquest impost. S'hi afegeix, també una disposició transitòria, dos disposicions addicionals i una disposició final.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.